

18 de febrer de 2013

Translate [<http://translateth.is/>]

La població immigrant controla pitjor la diabetis que l'autòctona

■ Segons un estudi de professors de Medicina de la UdL i metges de l'ICS

Els lleidatans d'origen immigrant controlen pitjor la seua diabetis mellitus de tipus 2 que la població autòctona, malgrat que tots dos col·lectius visiten la consulta del metge amb la mateixa freqüència. Una investigació realitzada pel Grup d'Estudi en Desigualtats en Salut de **L l e i d a** [

</export/sites/universitat-lleida/ca/serveis/> [\[+\] AMPLIAR](#)
FOTO: Diabetes Hands Foundation

http://novaweb.idiapjordigol.org/recerca_grups_id.php?id=57

] - dirigit pel Cap d'Estudis de la Facultat de Medicina de la UdL, Jorge Soler - i publicada recentment a *Gaceta Sanitaria* [

<http://www.elsevier.es/es/revistas/gaceta-sanitaria-138/la-poblacion-inmigrante-controla-peor-su-diabetes-90184>

] revela que entre els ciutadans nouvinguts el risc de no seguir correctament el tractament (dieta, exercici i fàrmacs) és un 30% superior. L'equip format per professors de Medicina i metges de l'ICS ha observat tots els pacients diagnosticats i tractats durant el 2010 a la regió sanitària, gairebé 7.300 persones.

Per saber si el diabètic compleix les prescripcions mèdiques, n'hi ha prou amb mesurar els nivells d'hemoglobina glicosilada (HbA1c). Aquesta ferroproteïna que actua com a transportadora d'oxigen molecular i diòxid de carboni mostra el promig de glucosa en sang de les últimes setmanes. Mentre el 68,04% dels autòctons tenien nivells correctes (el que suposa un bon control de la diabetis), el percentatge baixava fins el 54,76% en el cas de la població d'origen immigrant. Per procedència, els asiàtics són els que presenten pitjors resultats, seguits pels magrebins.

Els metges i infermers també controlen la pressió arterial, els nivells de colesterol i l'índex de massa corporal. Pel que fa a aquests paràmetres, els nouvinguts amb diabetis tenen menys sobrepès que els autòctons i també tenen una tensió més controlada. Per contra, els ciutadans d'origen immigrant presenten un major percentatge de tabaquisme.

Tot i que la prevalença de la diabetis de tipus 2 és inferior en la població immigrant per la menor mitjana d'edat, el tipus de dieta i qüestions biològiques relacionades amb les diverses ètnies, les activitats preventives no són prioritàries en aquest col·lectiu. Els investigadors creuen que els factors culturals i la barrera idiomàtica poden

afectar a la percepció de la malaltia i, per tant, a l'estratègia d'autocontrol de la diabetis. En aquest sentit, Soler destaca la necessitat de nous estudis per aprofundir en els motius que fan que la població immigrant controli pitjor aquesta malaltia.

 [javascript:window.print()] [javascript:history.back()] [#]